

CSALÁDUNK

A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

HAUSZKNECHT FERENC

Drága Feri!

Elmentél. Egy röpké hónap alatt. Augusztus végén még sugárzó boldogság töltött el lányod esküvőjén. (Ott készült a fenti kép is.) Szeptember közepén, a Házás Hétvége Veni Sancte összejövetelén mondtad, nem vagy jól, és mint-ha nehezebben beszéltél volna, mint máskor... Másnap kiderült, hogy agyi áttéte jelentkezett a vesedaganatnak.

Nagyon hiányzol! Jó volt a közeledben len-

ni, meleg szeretettedben sütkérezni. Boldogan és mosolygósan osztogattad magad mindenkinek. Áldoztattál, a misékről így sokan emlékezhetnek Rád: őszülő hajad, magas termeted magunk előtt látjuk most is.

Erzsikével, hűséges és odaadó társaddal sok-sok estét töltöttetek a plébánián: egyik nap a katekumenek, másik nap a jegyes tanfolyam fiataljai miatt. Aztán a Házás Hétvége, aminek több mint 5 éve aktív és lelkes tagjai voltatok és ahol – nagy örömünkre – egy csoportban lehettünk veletek.

Missziós feladatot is vállaltatok, amikor a sükösi Házás Hétvéges közösség építéséhez, vezetéséhez segítségkérésünket elfogadtátok. Örömmel, hálátelt szívvel és a hiányod miatti fájdalommal gondolunk a sok közös élményre: készülődés egy-egy találkozóra, közös dialógusok, imádságok, utazások a Duna túloldalára, majd hazaérkezés éjszaka fáradtan, de boldogan és feltöltődve.

Sokszor mondtad: 10 éve túlélte egy rosszindulatú daganatot, s nem azért élsz, hogy önző módon magadnak tartsd meg a benned lakó Jézus örömét. „Mondani kell és tenni a

jót!” Fáradhatatlanul tetted, tettétek együtt Erzsikével, s ahogy osztogattátok szereteteteket, Nektek egyre több lett.

Mi még a parti vizek mentén evezünk, Te már kihajóztál az óceánra, ott más a látóhatár. Vigyázz ránk és közösségeinkre! Az Úr áldja meg szomorú, gyászoló családot, adja meg nekik a vigasztalás kegyelmét!

Megérkeztem égbe, Isten tenyerébe
Hívó szavára a batyum kézbe vettem.
Úgy pihen most lelkem az Ő szent kezében,
Mint pelyhes pacsirra az anyja fészkeben.

Vándorló utamon meg-megálltam itt-ott,
s kinyíltak előttem bimbóba zárt titkok.
Hallgattam és néztem, kezüket érintve,
S egyre azt gondoltam: milyen jó az Isten!

Áldd meg Uram Erzsit, s minden testvéremet,
Akikkel a földön osztozhattam életem.
Köszönöm Ti néktek, hogy Ti voltatok nekem,
Vár az Isten vára, találkozunk benne!

*A viszontlátás reményében:
Simon Béla és Juli*

ÚJRA ITT (HON)

Egyik szemünk sír, a másik meg nevet – kezdte köszöntőjét a bemutatkozó misémen az Egyházközség elnöke. Igazából én is így gondoltam, hogy nem csak az enyém, hanem a testvérek szeme is sír is meg nevet is.

Miért? Mert váratlanul kellett elbúcsúzni attól a lelkipásztorától, aki 13 éven keresztül szolgálta ezt az egyházközséget, akihez nagyon sokukat mély kapcsolat fűz. Viszont személyemben nem egy teljesen ismeretlen papot kaptak, hiszen 10 évvel ezelőtt itt szolgáltam káplánként. Mára már felszáradtak a könnyek, amiért Istennek hála.

Igent mondtam az Isten akaratára, és az Isten akarata számomra a püspök szaván keresztül konkretizálódott, mert ahogy Takács Nándor püspök úr még spirituális korában mondta: a Jóisten oda küldi a kegyelmet a papnak, ahová a püspök helyezi.

Fontos tudni Bíró püspök úr szavai szerint

azt, hogy a pap akkor dolgozott jól, ha helyezése alkalmával az utódját szeretettel fogadják a

hívek: nem jól működött azonban, ha túlzottan ragaszkodnak hozzá. Nem saját magának kell ugyanis híveket szereznie, hanem Krisztusnak, akit az utódja is szolgál.

Így köszöntem el a saját híveimtől és ezt szeretném kérni a jó szekszárdi hívektől is, adjunk egymásnak időt, próbáljunk összecsiszolódni és együtt dolgozni.

Természetes, hogy mint plébános, a plébánián folyó dolgoknak én vagyok a felelőse, de ez nem azt jelenti, hogy mindent nekem kell csinálni, és főleg nem azt, hogy mindenhez én értek a legjobban.

Az én helyetteseim, a káplán atyák, illetve a nő diakónusunk, János, akinek gyógyulást kívánok és imádkozunk érte, hogy bírja meg a munkát az úr szőleijében.

Az előző plébániámon, Lakócsán a volt Helynök úr bérált és azt mondta, a plébánosnál van a kormány, a képviselőtestület a motor, a rózsafüzértársulatok pedig az üzemanyag. Én is ezt szeretném magvalósítani, kell, hogy valakinél ott legyen a kormány, jelen esetben,

Folytatás a 2. oldalon

Folytatás az 1. oldalról

jobb híján nálam, de hiába van ott a kezemben a kormány, ha nem működik a motor, az autó egy helyben áll. Ezért kérem a képviselőtestületi tagokat, hogy legyünk tevékeny résztvevői az egyházközségi munkában, hogy valóban járjon ez a motor.

Hál' Istennek már eddig is tapasztalhattam, hogy a különböző képviselőtestületi csoportok összefognak és dolgoznak. Ezt köszönöm és kérem továbbra is.

Nagyon örülök annak, hogy sok lelkeségi mozgalom van jelen a plébánián. Amit tőlük kérek, hogy tudatosítsák magukban, hogy ők is a plébánia része, és a karizmájukkal az egész egyházközséget akarják gazdagítani. Adják továbbra is az üzemanyagot, hogy menjen a kocsii. Jelmondatom így hangzik: „Úgy vagyok köztetek, mint aki szolgál”. Ez pedig azt jelenti, hogy nem kiszolgálni akarom a rámbízottakat, hanem szolgálni, vagyis munkámat szeretném a kedves testvérekkel egységben a jézusi szolgáló lelkülettel végezni, Isten dicsőségére és egyházunk javára, amihez kérem Isten áldását, a hívek imáját és szeretetét.

Bacsmai László plébános

Búcsúztatás helyett

A szekszárdi hívek nevében szeretném megköszönni Frank Edit sekrestyésnek majdnem egy évtizedes szolgálatát, amit a Belvárosi templomban teljesített.

Még itt voltam káplán, amikor előző sekrestyésünk, Karcsi bácsi lebetegedett, és akkor kellett hirtelen egy sekrestyés. Mivel elég nehéz lekasztani hirtelen egy rátermett sekrestyést, talán nekem is van benne részem, hogy rábeszéltem Editet, hogy vállalja el a sekrestyéséget. Előtte a plébánián az irodában dolgozott, ezzel tehermentesített bennünket, papokat.

Mivel a sok ügyfél, a naponkénti más - más gondok nem voltak olyan egyszerűek, azt hiszem, örömmel cserélte fel a munkakörét, mert ott az embereket szolgálta, itt viszont az Úr Jézus közelében lehetett nap mint nap.

Viccből meg szoktam jegyezni, hogy egy sekrestyés mikor hallgat misét? – azt csak a Jóisten tudja. Ezt azért szokták mondani, mert ha a sekrestyések nem vigyáznak, hamar rutinná és megszokottá válhat a munkájuk, és a szent veszít a szentségéből, és közelít a profán felé. (Éz alól a papok sem kivételek.)

Edit nem volt ilyen, az ő számára a sacrum szent és sérthetetlen maradt.

Mivel az Istent az embereken keresztül is kell és lehet szolgálni, ezért el tudom fogadni, hogy ebbe is bele lehet fáradni, hiszen sokan vagyunk sokfélék. Ha csak belegondolunk, hány káplán fordult meg itt az ő ideje alatt? Bizony nem elég a két kezünk, a cipőt is le kell venni, hogy megszámolhassuk... s amint már idéztem egy professzort, nemcsak az ember, hanem a pap is testből, lélekből és faksznból áll, és bizony a sok pap sok fakszniját elviselni nem lehetett könnyű dolog. Ezért megértettem és elfogadtam, hogy elfáradt, és ha nem itt akar megöregedni a sekrestyében, akkor most kell újramegöregedni, illetve folytatni azt, amit otthagyt több mint tíz évvel ezelőtt: ez a kerámiaipar, a korongozás. A porcelánokat könnyebben lehet alakítani, és szépségükben lehet gyönyörködni...

Mindannyiunk nevében azt kívánom, hogy találj meg az örömet a munkában, biztos vagyok abban, hogy hivatásként fogod csinálni, és legyél boldog az életben. Viszontlátásra, köszönök el róled, mert az Egyházból nem mész el, az egyházközség életében továbbra bekapcsolódhatsz pl. énekkar stb., és szentmiséken is találkozhatunk majd veled, és ha valamit nem találunk, vagy nem tudunk, akkor felkészülhetsz rá, hogy felgünk hívni, amiért már előre kérünk, ne haragudj.

Bacsmai László plébános

Máriagyűd

Magyarok Nagyasszonyának ünnepét (október 8-át) a napján ünnepeltük Máriagyűdön.

Az előkészület során kicsit izgult plébános úr, hogy hétköznapi lévén, vajon lesz-e kellő jelentkező, megtelik-e a busz?!

Mária hív, vonz bennünket, az Ő hívására könnyen mondunk igent. Hirdetés után pár napra a nagy busz megtelt, rövid időn belül a másik busz is telve lett. Kiderült, hogy az Újvárosi Társaskör is szervezett egy kisebb buszt, ők is hozzánk csatlakoztak.

Örömmel vártuk az indulás napját. Bizony igen hideg szélre, esős napra ébredtünk, de szívünk-lelkünk már ünneplőbe öltözött, hiszen az égi Édesanyánk már várt bennünket. Tudtuk, hogy közbenjár, mint mindig és szép nap vár ránk!

Egyik buszon Bacsmai László plébános úr mondta a rózsafüzért a hívőkkel, a másik buszon énekkel köszöntöttük a Szűzanyát és kértük, járjon közben Szent Fiánál a magyar népért, majd félúton csere történt, hogy a rózsafüzért mindenki elmondja.

Megerkezve Gyűdre imával és énekkel köszöntöttük Égi anyánkat. Tíz órakor ünnepi szentmisén vettünk részt. A prédikáció megérintette szívünket, lelkünket, és újabb elhatározások születtek bennünk Mária tiszteletével kapcsolatban. Mise után keresztutat végeztünk közösen. Elmékedtünk azon a szereteten, amit üdvösségünkért Jézus önként vállalt és elszenvedett. Közben sokszor felhangzott „Nagyasszonyunk hazánk reménye” énekünk. Emlentünk a kereszthez, hogy együtt letegyük fájalmunkat; családunk fel-emelkedéséért, a boldogabb jövőért, a magyar népért könyörögtünk imára kulcsolt kézzel. Jó volt látni, ahogy ennyi imádkozó magyar egy szívvel, lélekkel kéri Isten anyjától a békét családjának, és békét a világnak.

Ebéd után meglátogattuk Farkas Béla plébános urat Siklóson. Szeretettel várt bennünket. Itt mondtuk el a litániát az Ol-táriszentség előtt, majd szentségi áldásban részesültünk.

Örömmel beszélt Béla atya a templom történetéről, majd kikísért a buszhoz. Elindultunk, hogy útközben megnézzük a 100 éves batuszékai templomot, amit felújítottak erre az ünnepre. Csodálatos megvilágításban ott állt a főoltáron Mária. A helybéli plébános örömmel beszélt a templomról, és mi csak csodáltuk a pompába öltözött színekben gazdag Isten házáat. Nagy élmény volt mindenki számára ez a templom.

Lelkünk tele örömmel, így érkezünk haza, és az élmény, amivel gazdagodtunk azóta is elevenen él bennünk.

Borbás Vendelné

Jézus Anyja!

Isten Fiának Anyja!
Világnak Királynéja!
Fiadnak ez a szava:
– „Te vagy a mi anyánk.” –

Ó Szűz Mária; 'ki az;
Egyházunknak Anyja vagy!
Ebben a nagy ínségben;
Hazánk és a világ – szólít
meg!

Édesanyja, Pártfogója,
Lelkek, - testek: orvosa!
Világunknak, Hazánkknak:
Minden ember szószólója!

A Mennyei Atyánknak:
Drága Gyöngyvirága!
Szentléleknek: Mátkája!
Mennyeinek Királynéja!

Kijelentetted, hogy:
Szeplőtelen Szíved;
Diadalra viszed.
Ezért a világon,
sok helyen megjelenesz.
Fiad: Jézus az –
Anyaszentegyház feje.
Neked Égi Anyánk;
Ő mellette a helyed.

Jézus a mi Királyunk.
Mi, teremtve e létre;
Az Ő szeretetéért vagyunk.
Kérünk mi még Tőled?
– Égi Édesanyánk?
Segítünk mi még Neked?
– Ó Szűz Máriánk?

Befogadunk Titeket:
Jézus és Anyja?
Hallja még a lelkünk?
A Ti kopogtatásokat?

Isten Fia és Anyja!
Segítetek! – Legyen:
– megnyugvás, vagy;
– tisztánlátás, vagy;
– kincstalálás, az a:
sok-sok imádság...
– a Tőled jövő pártolás...
Könyörögi érettünk!
Égi Édesanyánk!
Add azt nekünk, meg:
hogy mindenki azt tegye:
'Mít Isten róla: elképzelt!
Amen.

Szekszárd, 2003. aug. 27.

Lejegyezte:
dr. Föglein János

Utólagos bemutatkozás

Szekszárdi születésű vagyok, sokan ismernek és sokan nem ismernek. Amikor a plébániára kerültem dolgozni 1991-ben, még nem volt egyházközségi lapunk, így búcsúzásom kapcsán kerülhet arra sor, hogy bemutatkozzam a híveknek. 1966-os születésű vagyok, a gimnáziumi évek után fazekasnak (hivatalosan kerámiaformázónak) tanultam és még 5 évig a szakmában dolgoztam. Ez idő alatt 19 évesen ismerkedtem meg a katolikus keresztény hittel és 21 évesen voltam elsőáldozó. A plébánián az akkori ifjúsági közösség tagjai segítettek el a hitre, illetve az akkori káplánok, Pavlekovics Ferenc és Szabó József. Az akkori ifjúsági csoportban többen aktívan részt vettünk a plébánia életében, így nem voltam ismeretlen, amikor irodai és ügyintézői állásra kerestek embert a plébániára. Sokat gondolkoztam, amikor Petkó Tamás atya és Farkas Béla atya megkérdeztek, végül elvállaltam, mert voltak, akik segítettek abban, mit kell tennem: Moharos Laci bácsi és Ulrik Feri bácsi. 1994 körül Marton Karcsi bácsi, aki előttem volt sekrestyés, betegeskedett, és sekrestyést is kellett keresni.

Bacsmai László atyának, az akkori káplánnak volt az ötlete, vállaljam el. Volt is kedvem hozzá, mert mindig is szerettem a liturgiát. Mivel nehéz volt a plébániai munkát együtt végezni a sekrestyési munkával, később csak sekrestyész és a templom „gondnoka” lettem. A 12 év alatt többször is éreztem, hogy hiányzik a szakmám és talán mégsem itt van a helyem, bár sokan szerettek és elfogadtak. Örültem annak is, hogy többen is magukénak érezték a templomot, segítettek a takarításban és nagyobb ünnepeink előkészületeiben. Ilyen segítség volt Szilvi is, aki templomunk új sekrestyéje. Idén lehetőségem nyílt, hogy visszatérjek a szakmámba, és emellett döntöttem. Természetesen továbbra is találkozom Önökkel a templomban és a plébánián, mint mielőtt itt dolgoztam.

Köszönettel tartozom azoknak az Atyáknak, akik erősítették bennem az egyház iránti szeretetet, és azoknak a híveknek, akik elfogadtak és értékelték munkámat.

Frank Edit

Búcsú Remetén

„Boldogasszony Anyánk, régi nagy Pátrónánk!
Nagy inségben lévén, így szólít meg hazánk:...”

...szólt az ének a Béla tértől, a Bartina utcán végig a Remetéig szeptember 6-án. Évszázados hagyomány, hogy Szűz Mária születését a szekszárdi és környékbeli hívek Kisasszony napja (szept. 8.) tájékán búcsúval ünneplik a Remete-kápolnánál.

Amíg a kigyózó sorok énekelve, imádkozva vonulnak, mindenkinek adott a lehetőség, hogy saját életén elgondolkodva, bűneire, szeretteire, szenvedéseire, betegségeire, szomorúságára menedéket, vigasztalást találjon.

Az 1758-ban szentelt kápolna, a gyertyafényes keresztút, a szentségimádás mind hozzájárulnak ahhoz, hogy a hívő lélek e napon elmélyültebben fordulhasson Szűz Máriához, Jézus Krisztus édesanyjához, járjon közben értettünk szent Fiánál.

Jó volt látni, hogy egyre többen érzik szükségességét, és tartják fontosnak égi Édesanyánk tiszteletét – nem csak az idősebbek, a középkorosztály, hanem a fiatalok is!

Felemelő érzés volt, hogy visszatértünk a régi hagyományhoz, végigvonulunk a városon, hírül adva lakóinak: ünnep van!

„Nyisd fel az egeket sok kiáltásunkra,
Anyai palástod fordítsd oltalmunkra.
Magyarországról, édes hazánkról,
Ne felejtezzél el szegény magyarokról!”

Barcsay Katalin

Egy hét a „Szeretef” jegyében

Egy hetet töltöttünk el Magyarhertelenden a nyári hittantáborban. Mottónknak nem véletlenül választottuk a szeretetet. Végigolvasva a szeretethimnuszt, elgondolkodtatott, mennyivel másabb lenne a világ, ha mindenki eszerint élne, ha nem is mindenki, legalább a keresztény emberek.

Ezt próbáltuk a kicsi gyerekekkel megéreztetni, milyen jó, ha szeretik, milyen jó, ha szerethet. Nincs veszekedés, harag, féltékenységek, irigység, gőg, csúfolódás.

Jézus is ezt tanította nekünk, ezt várja tőlünk. Ebben a szellemben játszottunk, kirándultunk. Nagyon jó idő volt, élveztük a strand vizét, gyönyörködtünk Püspökszentlászlón a csodálatos természetben és lelkileg töltekeztünk a máriagyüdi zarándokúton.

Legyen hála Istennek és köszönet segítőinknek.

Mayer Józsefné táborvezető

„Jó nekünk együtt!”

A Katolikus Oktatás Napja nagymama szemmel

2003. október 4-én kora reggel izgatottan gyülekeztünk, s vártuk, hogy mielőbb útnak induljunk az országos rendezvényre. Már az autóbuszban Bacsmai plébános úr „ráhangolt” a rendezvényre, mert a reggeli ima után beszélt a Világosság szentolvasója titkairól. A találkozót a Budapest Sportarénában tartották. Jó érzés volt látni, ahogyan fiatalok ezrei gyülekeztek bebocsátást várva. Borbás Mária és Süveges Gergő voltak a műsorvezetők. Közös imával kértük a Szentlélek közbenjárását ahhoz a munkához, amelyre meghívást kapunk. Borbás Nándor debreceni püspök úr köszöntötte a megjelenteket, majd óvodások vidám körjátéka melengette szíveinket. Dr. Pápai Lajos, a győri egyházmegye püspöke a katolikus oktatás feladatairól beszélt. Közben a katolikus egyetemek, főiskolák kórusainak fellépése gazdagí-

totta a műsort.

A hivatás-küldetés, a család, a hazaszeretet, magyarságtudat került középpontba ezután. Egy norvég mese alapján a mozgás és a zene segítségével láthattuk „A három fa legendája” c. megjelenítést. Meghatódottan néztem és éltem át e műsorszámot.

Ezután tanúságtételek következtek, híres emberekké lett egykori egyházi iskolások vallottak arról, hogy milyen indíttatást kaptak az egyházi iskolában. Nagy élmény volt hallani őket.

Ebédszünet után hatalmas taps kísérte a tornabemutatót, emlékeztem arra, hogy mennyire fontos a lélek ápolása mellett a test gondozása is.

Iváncsics Tamás „Példabeszéd” c. színdarabja a „Tékozló fiú” rockoperája nyomán készült. Többször is volt alkalmam látni e művét, de ez a feldolgozás felejthetetlen marad számomra. Jókai Anna: Ima Magyarországról

c. versét az író mondta el, remélem, a fiatalok is megértették és átérezték azt. Különböző korosztályok néptánca aratott méltán sikert, majd a diákok felépítették a Szent Koronát, miközben imádkoztak hazánkért, népiünkért. A Szent István király felajánló imáját Oberfrank Pál színész mondta el művészi átéléssel.

A Millenniumi Óda közös éneklése zárta a műsort.

A nap fénypontja a szentmise volt. Torokszorítóan gyönyörű látvány volt, amikor közel százan püspökök, papok, ministránsok bevonultak, hogy a legszentebb áldozatot bemutatassák, s itt térek vissza a reggeli „ráhangolásra”, mert az evangélium után ún. táncfűzést láthattunk a Világosság olvasójának titkairól. Köszönöm, hogy ott lehettem, s Istennek legyen hála a közel 10.000 fiatalért, akik szintén ott voltak, s kívánom: legyen maradandó számukra is ez a nap.

dr. Föglein Jánosné

Szentolvasó

Láttalak én már felcsavarva
harcba induló hősi karra.

Láttalak néha rátekerve
Kérges, csontos, fáradt kezekre

zsebben, tarsolyban, éji párnán
Ott örködtél a szüzek álmán.

Erő voltál ifjú izmán
Kísértő órán szent talizmán.

Voltál a remény égi lánca,
Réme elől futó szív sánca.

Voltál vad szenvedélyek féke,
összefont szívek köteléke.

Szegények képes bibliája,
Tizenöt titkok égi tára.

Dómokban felzúgysz mint a tenger,
Melynek hajjain ring az ember.

Fel-fel harsansz, mint ezer szájú
Éj átkát tépő viharagyú.

Útitársunk vagy mind a síríg,
Ahol sok rózsád mind kinyílik,

S fehér kihült ujjunkra fonva
Belépőnk lesz az égi honba.

Készüljünk a házasság szentségére!

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz öbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen!”

Mint minden fiatal, mi is nagy izgalommal és örömmel készültünk az esküvőnkre és a lakodalomra. Már 2002-ben kitértünk a nagy napot, így 2003. augusztus 16-án örök hűséget esküdtünk egymásnak. Természetesen nem volt kérdés: templomi esküvőt is tartunk, Isten előtt is megesküszünk, hogy hű társai leszünk egymásnak egy életen át. 2003 februárjában indult a belvárosi Katolikus Plébánián a jegyestanfolyam – amely hert alkalomból álló foglalkozás volt – az idén házasulandók részére. Nagyon-nagyon örömmel mentünk, mivel már sok jót hallottunk róla. Sok éves tapasztalattal készítik fel évről-évre a házasság szentségére készülő fiatalokat a jegyesoktatás keretében. Nagyon hasznos előadásokat hallottunk különböző témakörökben, emellett sok éve boldog házasságban élő párok kis csoportokban beszélgettek velünk különféle témákról. A témakörök között szerepelt pl.: a kereszténység szerepe a mindennapokban, a hosszú és boldog házasság feltételei, a gyermekvállalás, -nevelés kérdése.

Mi Schubert Péter és felesége, Jutka által vezetett csoportba kerültünk. Csupa jót tudunk róluk mondani, velük bármiről kötetlenül, keresztény szemléletben el tudunk beszélgetni. Ők a helyes irányba terelgettek minket, és boldogok vagyunk, hogy megismerhettük őket. Azóta is tartjuk velük a kapcsolatot, és hálásak vagyunk nekik a lelki támogatásért. Azért is hasznos volt ez a heti összejövetel, mert láttuk, hogy minden fiatal párnak hasonlóak a gondolataik, mindennapi küzdelmeik, mint nekünk, és ötleteket, tanácsokat kaptunk a tapasztalt házaspároktól ezek megoldására.

Minden fiatal házasulandónak szívből ajánlom, hogy a jegyesoktatás által Istenhez még közelebb kerülve lelkileg is készüljenek a házasság szentségére. Adjunk hálát Istennek, hogy Szekszárdon is lehetősége van a jegyespároknak ilyen foglalkozáson bővíteni tudásukat, új ismeretekkel gazdagodni, bármiről kötetlenül beszélgetni és ezáltal felkészülni a keresztény módon való együttélésre, családalapításra. Mi Isten áldásával indultunk augusztus 16-án közös utunkra, és felejthetetlen volt minden egyes perc azon a napon.

Külön öröm volt számunkra, hogy Farkas Béla plébános úr adott össze bennünket, aki akkor már Siklóson teljesített szolgálatot.

Szekszárd, 2003. szeptember 23.
Fejesné Mész Andrea

Idén negyedik alkalommal rendezte meg a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Hitoktatói Bizottsága a Katekumenátus Konferenciát. A helyszín ismét Leányfalu, a résztvevők száma az előző évinél ismét magasabb volt. Én magam a tavalyi után idén másodszer vettem részt a konferencián. A pécsi egyházmegyéből mindkét alkalommal öten voltunk (ez csak véletlen).

Ezeket a konferenciákat alapvetően olyan katolikusoknak tartják, akik felnőttek számító emberek katolikus hitre vezetésében vesznek részt (ők a katekéták), vagy érdeklődnek ez iránt. A katekumenátus az a több évig tartó folyamat, amíg egy – alap esetben – keresztes ember eljut a beavató szentségek felvételére. Az I-IV. században ez volt a bevett gyakorlat. Ténylegesen a katekumenek vegyes képzet mutatnak. Pl. ha valaki csak bér-málkózni szeretne, akkor is a katekumenátus útján kell(ene) járnia. Körülbelül 30 éve éledt újjá ez az intézmény. Néhány éve Magyarországon is ez a Püspöki Kar által meghatározott út. Sőt ajánlják ezt az utat azoknak is, akik bár részesültek a beavató szentségekben – talán gyerekkorukban – és járnak is misére, de még

sem érzik élőnek a hitüket... A szentségek kiszolgáltatásakor a mérce a megtérés, az élő hit legyen. Másrészt fontos a befogadó egyházi közösség örömteli hozzáállása.

IV. Katekumenátus Konferencia 2003

A három napos konferencián érdekes és tömör előadások, kiscsoportos megbeszélések, plénumok és a haladók részére élethelyzetek bemutatói voltak. Természetesen szépen koreografált liturgia is jutott minden napra. Az általános ismertető utáni

első előadást Tomka Feri atya tartotta az Egyház sebei, gyönyörűségei címmel. Konklúziója talán az lehetne: Szeretlek, annak ellenére, hogy ilyen vagy. Ezt követően kiscsoportokban foglalmaztuk meg az esti imához a könyörgéseket. A Szentlélek műve lehetett, hogy ezek két fő téma körül jártak: a szeretet tanúinak kell lennünk a külvilág előtt, ill. fontos lenne a papságon belüli kollegialitás. Bíró püspök úr ezúttal Kicsoda Jézus Krisztus címmel tartott előadást. Ebben szenvedélyes hittel hangsúlyozta, hogy abba kell hagyni a „jézuskázást” és az evangéliumok Jézusát kell hirdetni. Ehhez első lépés, hogy mi magunk szemléljük a szent írók által bemutatott Krisztust. Többünk

kedves régi ismerőse, Puskás Attila MI/KI az Egyház címmel a zsinati és pápai dokumentumok egyházképét ismertette. Udvardy György az MKPK HB igazgatója egy-egy előadásban ismertette a Felnőttek Katekézise c. dokumentumot, illetve a korszerű evangelizációt. Nekem talán a legérdekesebbek a már említett bemutatók voltak (összesen hat). Meglátogatta a konferenciát Bábel Balázs kalocsai érsek úr is. Beszédet, hogy mind a kezdő, mind a haladó csoportban megkérdezték tőle – tartalmilag idézem – „Mi a helyzet a papság egységével a szentségek kiszolgáltatása terén?” Arról van szó, hogy néhányan építik ezt a régi-új utat, mások meg mögöttük öt méterrel szedik fel azáltal, hogy követelmények nélkül szolgáltatják ki a szentségeket.

Nos ebben a vonatkozásban itt tart a magyar egyház. Szekszárdon elméletileg nem állunk rosszul, mert idén indult negyedszer katekumenátus csoport(ocska).

Az intenzív szellemi és lelki munka mellett jutott idő éjszakába nyúló beszélgetésekre meg egy pohár sörre is.

Egy dolgot azonban idén is sajnáltam. Azt, hogy Szekszárdról csak egyedül voltam ott.

Prokos Endre

RIPORT CIRILL ATYÁVAL

A BELVÁROSI TEMPLOM FELSZENTELÉSÉNEK 200 ÉVES ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL ÜNNEPSÉGSOROZATOT TART EGYHÁZKÖZSÉGÜNK. ENNEK RÉSZÉKÉNT LÁTOGATOTT SZEKSZÁRDRA CIRILL ATYA, PANNONHALMI PERJEL. A SZENTMISÉT KÖVETŐ FOGADÁSON A BENCÉS RENDRŐL ÉS EGYHÁZUNKRÓL BESZÉLGETTÜNK.

1061-ben I. Béla király bencés apátságot alapított városunkban. E mellett állt a mai templomunk elődje. Az ilyen romokat számon tartják?

– Igen, egész pontosan számon tartjuk. 2000-ben volt egy nagy kiállítás Pannonhalmán, amelyik a Kárpát-medencei elenyészett bencés apátságoknak az ásatási leleteit – azoknak a múzeumokba, kögyűteményekbe került anyagait – gyűjtöttük össze, és ebből csináltunk egy nagy kiállítást. A szekszárdi apátság is szerepelt benne. Készült egy tudományos igényű katalógus is, amelyben olvasni lehet a szekszárdi apátságról.

201 évvel ezelőtt még új templom is épült Szekszárdon, de ma már sok helyen küszködnek paphiánnyal.

Hogyan lesz valakiből pap, szerzetes pap?

– A szerzeteseknek az egyházban saját

hivatásuk van. Nem teljesen átfedő halmaz a papság és a szerzetesség. Mind a kettő elhivatottság, de egy szerzetes nem szükségszerűen pap. Nagyon sok szerzetespap természetesen még lekipásztori munkával is foglalkozik, de egy szerzetesnek a hivatása elsősorban az evangéliumi tanácsok megélése.

Egy papnak azonban lekipásztori küldetése van. Fölshatalmazást kap ahhoz, hogy ő a hívek felé közvetítse Isten igéjét. Egy szerzetes valami módon szeretne visszavonultan élni a világról, és megélni az Istentől való függőséget, az Istentől való hagyatkozást, az Istenbe vetett bizalmat és reményt. Mindegy, milyen körülmények között végez fizikai vagy éppen lekipásztori munkát, közösségben él szerzetes testvéreivel, és együtt keresik Isten akaratát.

Őn hogyan döntötte el, hogy szerzetes lesz?

– Én a pannonhalmi gimnáziumban voltam diák, és így láttam az atyák életét és vonzott engem ez a fajta hivatásközösség. Szent Bernát alakja nagyon mélyen megragadott. Maradtam Pannonhalmán.

Sokat tesznek az ökumenizmusért?

– Igen, ez nagyon régi szívügye Pannonhalmának, nem csak Várszegi Asztrik főapátnak, hanem az elődeinek is. Nagyon fontos, hogy

a Krisztus akarta egységet minél többen próbáljuk megvalósítani. Hiszen nem hiteles úgy a kereszténység a világban, hogy ugyanazt a Krisztust valló emberek nem szeretetben élnek egymással, hanem elszigetelődnek, elzárkóznak.

Sokszor fogadnak magas rangú személyeket Pannonhalmán. Milyen érzés volt, hogy a Szentatya ott járt?

– Nagyon nagy megtiszteltetés volt. Készséggel vártunk rá. Nagy öröm volt az egész közösség számára, hogy a mi alapításunk 1000 éves jubileumán meglátogatt bennünket, és az, hogy külön szólt hozzánk. Bátorítása és biztatása nagyon fontos a számunkra.

Milyen ma a bencések helyzete Európában és Magyarországon?

– Bencés rend nem centralizált rend, hanem kongregációkba tömörül. Minden apátság önálló, és egy-egy régióknak az apátsági alkotnak egy kongregációt. Huszonhárom kongregáció van világszerte.

Az óriási közösségek ideje lejárt. Több helyütt kisebbé vált a közösség. Láttam hatalmas létszámú kolostorokat, ahol 300 szerzetes élt együtt. Most ők is kevesebben vannak. Mindenhol arról számolnak be, hogy a II. világháború után megfigyelhető egy hullámvölgy, *Folytatás a 6. oldalon*

AZ ÚJVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

AZ ÉVKÖZI 14. ÉS 30. VASÁRNAP KÖZÖTT

MEGKERESZTELTEK

Nagy Bozsó Zsombor
Eveli Dániel
Joó Péter Ádám
Balogh Erik
Tarjányi Botond István
Hosszú Klára Rebeka
Hosszú Márk László
Kiss Patrik István
Miklós Bence
Kelemen Bence
Kirsch Katalin Zsófia

MEGHALTAK

Bencze István
Steiner János
Szegedi István
Nyéki István
Blochinger András
Farkas Jánosné

MEGESKETTEK

Teller Balázs – Komiáti Melinda
Kommandinger Roland – Csóke Izabella
Steigler István – Wéber Ivett
Szabados Gábor – Pécs Klára
Bán András – Horváth Ivett
Amrich László – Telegdi Györgyi
Lados Attila – Juhász Ramóna

A BELVÁROSI PLÉBÁNIA HIRDETÉSEI

November 8. de. 10 óra: Bérnálokóknak vizsga, gyónás, próba
du. 4 óra: BÉRMÁLÁS

November 15. este 6 óra: szentmise után Márton-napi bormegáldás
Rovate misák Adventben minden reggel fél 7-kor

December 1. ¼8 óra: Katolikus iskolások miséje
du. 5 óra: Jézus Szíve Család Szentségimádása
du. 5 óra: Hitoktatói megbeszélés

December 6. este ½6 óra: Neokatekumenek Eucharisztiaja

December 7. du. 3 óra: Felöltök klubja

December 11. Katolikus iskolások lelki napja

December 12-13-14. esti szentmise keretében – Adventi lelkigyakorlat

December 13. de. 9-12-ig: Katolikus iskolák tanárainak lelki napja
du. 3-4. osztályosok lelki napja

December 21. du. 4 óra: Házas Hétvége Szekszárdi Régiójának
Adventi szentmiséje a közösségi házban

December 24. du. 4 óra: Szentmise persztorjátékkal,
Éjféle mise (éjfélkor)

December 25-26. Karácsony – vasárnapi miserend

December 28. Szentcsalád vasárnapja: de. 11 óra Házasok jubileuma
– Bíró László püspök úr

December 31. Szentmise hálaadással

Folytatás az 5. oldalról

amikor sokan elbizonytalanodtak. De mára stabilizálódott a helyzet.

A pannonhalmi apátságnak vannak Amerikában alapított kolostorai is.

– Az 1948-as, 1950-es fordulat után a megmaradt négy szerzetesrend numerus clausust kapott. Ez azt jelenti, hogy Pannonhalmán 60-an, Győrött huszan maradhattak. A többi házat feloszlatták, és akik nem fértek be ebbe a keretbe, el kellett hagyniuk a közösséget; közülük többen külföldre mentek, Észak-Amerikában és Brazíliában alapítottak egy-egy monostort.

1990 után mi volt a rend álláspontja, minden régi helyet újra megindítani akár 2-3 emberrel is, vagy csak azokat, ahol teljesen el tudják látni a feladatokat?

– Mi nem törekedtünk minden régi helyünk visszaszerzésére. A régi iskoláinkat nem vettük vissza. Visszakaptuk a tihanyi apátságot, a bakonybélit, az észak komáromi bencés rendházat, ott egy hitoktatói kurzust működtetünk, a soproni bencés rendházból szociális otthont készítünk. Visszakaptuk 15 plébániánkat Pannonhalm környékén.

Most hány iskolájuk van?

– Kettő. Pannonhalm és Győr.

Utolsó kérdésem teljesen más irányú: Egyházunkkal kapcsolatban sokan azt állítják, újításra van szükség. Mi a jövő?

– Szerintem is nagyon komoly megújulásra van szükség, nem újításra. Persze mindent lehet jól értelmezni.

De hát ez nem mai gondolat, az egyháznak folyamatosan meg kell újulnia. Nagyon

erősen szükség van a mai társadalomban közösségekre. Közösségi jellegűvé kell válnia egyházunknak. Nem népegyháza van szükség a nagy tömegeivel, ahol személytelenül vannak emberek. Ma nincs homogén keresztény társadalom. Éppen ezért a közösségeknek élő közösségekké kell válniuk, ahol tudnak szeretni, elfogadják egymást.

A jövő egyházának ökumenikus beállítottságúnak kell lennie.

A jövő egyházának társadalmilag elkötelezettnek kell lennie. Nem erőszakosan, nem praktikákkal csalafinrán, mi nem egy politikai párt vagyunk. Hanem a kegyelemnek az eszközeit kell még tisztábban felmutatni.

Nagyon fontos újra és újra lelkiismeretvizsgálatot tartani, hogy nem vagyunk-e törékeny hitünkkel akadály az Isten kereső emberek felé. Megújulásra van szüksége az egyháznak.

Keller Kata

**Kegyelemben gazdag
adventi várakozást
kívánunk
az egyházközség
minden tagjának!**

A kiadvány a Szekszárdi Egyházközség tájékoztatója.
Kereskedelmi forgalomba nem kerül.
Felelős szerkesztő: Bacsmai László plébános
Szerkesztette és készítette: Schubert Judit és Péter
Telefon: 74-419-495 • Fax: 410-686

A BELVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

2003. JÚNIUS 30–OKTÓBER 25-IG

MEGESKETTEK

Baka Róbert – Gyurkovics Erika
Baráth László – Gergely Beatrix
Müller Péter – Taksonyi Julianna

MEGKERESZTELTEK

Márton István
Szijjártó Péter
Bóvári Bernadett
Bóvári Fanni
Ótos Ákos
Fetzer Lili
Palkó Ákos
Póti Fatinilla Anna
Póti Alex
Madaras Fanni Krisztina
Illés Balázs

Mucska Márk
Keserű Flóra Luca
Kévi Zsombor
Kovári Lilla
Sebestyén Daniella
Vodli Soma
Neumann Fruzsina
Berek Nikolett
Nagy Eszter Rita
Szamos Mária
Weber Soma
Sárosi Márton Róbert

MEGHALTAK

Horváth Jánosné
Mércz Henrikné
Körösi Károlyné
Gauzer Andrásné
Bors Erzsébet
Halász Dezső
Stier Mátyás
Herbert József
Simon Györgyné
Molnár Józsefné
Cziráki Györgyné

Bokányi Zoltán
Cséke Miklós
Burián Andrásné
Luft Mátyásné
Csabai Józsefné
Halász Béláné
Szegő Lászlóné
Petróczi Györgyné
Dallos Istvánné
Rotkai Gyuláné
Gauzer András
Schlisszer Andrásné

Csizmazia Ferencné
Ranga Antalné
Pék Lajos
Bátor Józsefné
Hauszknacht Ferenc
Falusi János
Halász Istvánné
Rummel Mátyásné
Sabján Bálintné

Zágonyi Zoltán – Barna Orsolya
Csonotos Zoltán – Péter Melinda
Póti Sándor – András Hajnalka
Tóttós Gábor – Erős Edina
Fülöp Zoltán – Gyuricza Ágnes
Fejes Tamás – Mész Andrea
Péter Tibor – Nagy Anikó
Demeter Zsolt – Kovács Eszter
Havasi Lajos – Fritz Beáta
Pech Miklós – Hauszknacht Éva

dr. Pesthy Gergely – dr. Fekete Szilvia
Tibai Ferenc – Mártha Krisztina
Lengyel Péter – Fárbas Adrienn
Révai Norbert – Simon Eszter
Tédió László – Illés Melinda
Gaál Péter Zoltán – Fehér Natália
Cziráki György – Buczkó Zsuzsanna
Karácsonyi Zoltán – Müller Beáta